

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123010125
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123010125.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného W. Y., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. Y. proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 02.03.2023, sp. zn. 4T/6/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 29. júna 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného W. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra, konajúci samosudkyňou (ďalej len „súd prvého stupňa“), rozsudkom z 02.03.2023 sp. zn. 4T/6/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného W. Y. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v doobedňajších hodinách v I. na D. ulici XXX/XX sa v rodinnom dome pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojej babke I. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je imobilná a s ktorou žije v spoločnej domácnosti, pričom jej vykrikoval, že ju zabije, chytil ju za vlasy a päšťou ju udrhel do oblasti oka, vyhrážal sa jej, že jej odreže hlavu a spláchnie ju na záchode a tieto vyhrážky u poškodenej I. Y. vzbudili obavu, že obžalovaný tieto môže aj uskutočniť, pretože aj v minulosti sa jej viackrát vyhrážal zabitím, za čo bol aj právoplatne odsúdený.

Za to bol podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, voči výroku o treste napadnutého rozsudku.

V písomnom odôvodnení odvolania, prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nesúhlasí s výrokom o treste, ktorý mu bol uložený, chcel by požiadať súd o uloženie miernejšieho trestu, v konaní bolo preukázané, že sa konania, ktoré mu je kladené za vinu dopustil pod vplyvom alkoholu, je pravdou, že sa obdobného konania dopustil i v minulosti, má však za to, že jeho konanie nebolo tak závažné, že by zaň mal byť postihnutý trestom odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Poukázal na to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal, tento oľutoval a z týchto dôvodov by chcel požiadať o miernejší trest. Navrhol v odvolacom konaní vypočuť svedka K. Y., ktorý sa vie vyjadriť k skutočnostiam, ktoré môžu u neho odôvodniť uloženie miernejšieho trestu.

Z uvedených dôvodov by chcel požiadať odvolací súd o preskúmanie rozhodnutia súdu I. stupňa a v prípade, že súd vzhľadom na dôvodnosť jeho odvolania, navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží miernejší trest.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v plnom rozsahu pridržoval písomných dôvodov odvolania za obžalovaného z 18.04.2023 a nad rámec tam uvedených skutočností nemal v ďalšom čo dodať. Navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť s tým, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že chce, aby mu bol uložený miernejší trest. K návrhu na vypočutie svedka K. Y. uviedol, že to bol jeho strýko, ktorý medzičasom zomrel.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolanie obžalovaného podľa jeho názoru nie je dôvodné. Považoval za potrebné poukázať na to, že obžalovaný už bol v roku 2021 a aj v roku 2022 odsúdený pre rovnaké skutky, pričom ani tieto právoplatné odsúdenia a dokonca ani výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody mu nezabránili v tom, aby sa ani nie po troch mesiacoch od prepustenia z posledného výkonu trestu odňatia slobody dopustil rovnakej trestnej činnosti. S poukazom na tieto okolnosti trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby sa javí byť skôr mierny, rozhodne ho nemožno považovať za neprimerane prísny. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávanú vec na rozhodnutie, plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o treste, proti ktorému odvolanie obžalovaného smerovalo.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednáwanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku, a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku, prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a pri vykonávaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, a preto krajský súd z dôvodov uvedených v § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste zistiac, že súd prvého stupňa sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonávaných dôkazov, stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je totiž zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa správal pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje, a na ktoré poukazuje.

Krajský súd, ako súd odvolací, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za nepochybné preukázané, že obžalovaný sa skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku dopustil a medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Odvolací súd sa stotožňuje so

záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na samotné vyhlásenie obžalovaného.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

K námietkam obžalovaného, že jeho konanie nebolo tak závažné, že by zaň mal byť postihnutý trestom odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov odvolací súd zdôrazňuje, že u obžalovaného nešlo o prvé, ani o druhé protiprávne konanie, v registri trestov má 7 záznamov. Voči poškodenej sa obžalovaný dopustil protiprávneho konania aj v roku 2021 a to 06.06.2021, za čo bol po právoplatnom uznaní viny odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/88/2021 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, kde mu bol však podmienene odložený trest nariadený 04.01.2023 (trest si v súčasnosti vykonáva od 10.01.2023), ako aj 19.11.2021, za čo bol po právoplatnom uznaní viny odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/6/2022 na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Tento trest vykonal 22.07.2022 a už dňa 17.10.2022 sa opätovne dopustil prejednávaneho skutku.

Odvolací súd preto s poukazom na frekvenciu páchania trestnej činnosti, na pomery obžalovaného, na okolnosti prípadu, opakovanie protiprávných konaní obžalovaného konštatuje, že doposiaľ uložené tresty z predchádzajúcich odsúdení nemali u obžalovaného žiaden výchovný účinok, nakoľko sa prejednávaneho skutku dopustil necelé tri mesiace po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde si vykonával trest odňatia slobody za rovnakú trestnú činnosť.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc napadnutým rozsudkom obžalovaného vinným zo spáchania už z vyššie označeného trestného činu, vykonaným dôkazom opodstatnene a aj zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, u obžalovaného prihliadol na všetky kritériá ustanovené v § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a správne mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti uvedené v § 34 odsek 4 Trestného zákona. Súd prvého stupňa tiež správne aplikoval ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a trest, ktorý uložil obžalovanému je trestom zákonným a primeraným v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 360 odsek 2 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky), uložený v dolnej hranici trestnej sadzby.

Keďže sa odvolací súd aj s týmito súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku stotožňuje, na ne predovšetkým poukazuje s tým, že obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený trest tak pokiaľ ide o jeho druh (nepodmienečný trest), ako aj jeho výmera (14 mesiacov), možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovaného, zisteným poľahčujúcim okolnostiam a zistenej priťažujúcej okolnosti, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za dostatočný a spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona). Odvolací súd opakovane uvádza, že vzhľadom na vyššie rozpísané okolnosti prípadu sa nestotožnil s návrhom obžalovaného na zníženie trestu pod výmeru 14 mesiacov a vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a hlavne možnosť nápravy, je pre obžalovaného trest odňatia slobody, uložený mu súdom prvého stupňa, v trvaní 14 mesiacov, preto trestom primeraným.

Odvolací súd sa plne stotožňuje i s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, pretože je správne a zákonné, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie ním podané podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).